

Francie na hraně občanské války. Policisté, vojáci a tajné služby varují

- CZ24 News | 14. července 2023

FRANCIE: Před sedmi lety, 14. července 2016, povraždil na promenádě v Nice jeden jediný, pro policii jako terorista úplně neznámý radikál běžným civilním kamionem 84 lidí.

Mezi oběťmi islamistů byly poprvé děti, včetně miminek. Bylo to půl roku poté, co teroristé, francouzští občané ve třetí generaci, postříleli 250 lidí v pařížském klubu Bataclan a v restauracích v centru města. Rok a půl po útoku na redakci Charlie Hebdo. Emocionální atak na psychiku byl v Nice nejsilnější.

Francouzi protestující proti policejnímu zásahu při silniční kontrole, který způsobil smrt sedmnáctiletého chlapce. Štrasburk 30. června 2023. Foto: Profimedia

Bylo to patrné z řeči symbolů. Po Charlie Hebdo to byly tužky karikaturistů a internet plný bílého Je suis Charlie na černém podkladu. Po Bataclanu a pařížských kavárnách červená růže zastrčená do výlohy rozstřílené samopalem a u ní lístek s rukou psanou otázkou Au nom de qui? (Jménem koho?). Po Nice dost brutální fotografie plachtou přikrytého těla mrtvého děcka. Vedle něhož leží panenka.

Den před masovou vraždou v Nice vystoupil ve francouzském parlamentu s velmi otevřeným, politické korektnosti prostým vyjádřením šéf jedné z tajných služeb Patric Calvar s varováním, kam se země kvůli sílícímu islámskému terorismu a v Evropě nekontrolované migraci dostává.

„Extremismus všude ve společnosti sílí. Jsme na hraně občanské války.“ Nebylo to jeho první veřejné varování. Už předtím poskytl velmi otevřený rozhovor deníku Le Figaro. „Situace je opravdu na ostří nože. Ještě jeden dva teroristické útoky a budeme tady mít ultrapravicovou revoltu.“ Konfrontace mezi francouzskými muslimy a stoupenci krajní pravice je podle něho pro zemi ještě větším ohrožením než terorismus. „Evropa je v obrovském ohrožení. Míříme ke konfrontaci mezi krajní pravíci a muslimským světem.“ S podobně ostrými otevřenými varováními přišel už předtím bývalý šéf britské tajné služby MI6 Richard Dearlove.

Blížily se volby 2017 a Francií se šířily vážné obavy, že příští prezident bude v napjaté atmosféře radikální. Jenže zvítězil snad nejtypičtější produkt středového establishmentu a elity, Emmanuel Macron. Porazil Marine Le Penovou. A zopakoval to o pět let později. Tehdy už v prvním kole pohořel Éric Zemmour, který svou kampaň stavěl na slibech zastavení migrace a nastolení pořádku v radikalizujících se muslimských ghettech velkých francouzských měst, kam už si netroufají jezdit policisté ani sanitky.

Francouzským tajným službách, které patří k nejlepším na světě, se od Nice podařilo udržet zemi bez velkých islamistických útoků s mnoha oběťmi. Muslimský radikalismus a nenávisť širokých vrstev francouzských občanů k vlastní zemi tím ale nezmizely. Jen se jako už desítky let uklidily pod povrch.

Přišel covid, energetická krize, inflace. Francouzi řešili starosti se životní úrovní a místo radikalizace dominovala volbám kupní síla. Zemmour vyhořel a Macron převálcoval Le Penovou. Napětí dál doutnalo. Pravidelně to ukazují průzkumy nálad ve francouzské společnosti.

[ZDROJ](#)